

Ferðamannavitjanir — og hvat so?

Møguleikarnir at ferðast nú á døgum eru sera nógv øktir, líkamikið um talan er um ferðing eftir jørðini, í luftini ella eftir havinum. Stóra fjøldin í samfeløgnum rúndan um okkum hevur nú bæði tíð og ráð at fara út at ferðast, og ferðamannafeløg av ymsum slag kíta seg sanniliga ígjøgnum eina væl tilrættislagda reklamu at fáa fólk at offra pening á hesum altarinum, sum eitur turismu.

Føroyingar hava eisini greitt at fylgt við á hesum øki, ið hvussu er partvist. Myndugleikar og privat feløg ganga á odda fyri at fáa ferðamannastreymin at økjast henda vegin eisini — nýggj og stórri flogfør, stásilig ferðamannaskip, so sum Smyril og England o.s.fr. fylla landið við ferðafólki — tað er soleiðis sæð eisini í lagi, tí fyri tað fyrsta er tað av stórum týðningi, at Føroyar eru kendar í úrheiminum, og fyri tað næsta so ferðast føroyingar jú sjálvir sera nógv í útlandum, so har er væl ikki so nógv at finnast at, men tað sum er áttalu vert, er hetta, at tað í longdini ikki fer at bera til, um eg so má siga, at lokka ferðafólk henda vegin, við at vísa á allar hesar stásiligu ferðingarmøguleikarnar, sum vit hava, fyri síðani bara at lata standa til.

Harvið meini eg, at vit ikki bert kunnu útbýggja eitt líð í hesi ketu sum nevnt ferðamannastreymur við at bjóða fólk frálík viðurskipti á eini ferð til Føroyar, fyri síðani at sleppa hesum fólki upp á fjall so titt og knapt tey hava sett fótin á land — her haltar nakað, tað kann ein og hvør siggja.

Nú eru móguleikarnir,

Í dag:

Johan Samuelsen, lærari



— Tað hevði verið áhugavert at fingið at vita, hvørjar ætlanir myndugleikar okkara hava í hesum spurninginum. Um t.d. talan er um ein móguligan alternativan vinnu-møguleika, ella um vit bara lata standa til, til tað ikki gongur longur? Hesin máttin er lítið sømuligur fyri Føroyar, og tí eiga vit at binda um heilan fingur, áðrenn ov seint er! skrivur Johan Samuelsen í panelgreinini í røðini um turismu í Føroyum.

fortreytnar, skaptar av okkara egnu myndugleik-

um partvist, og so hava vit so sanniliga skyldu til at geva hesum fólki, sum koma henda vegin, hampilig kor, ta tíð tey eru her hjá okkum. Vit eiga eisini at minnast til, at ferðamaðurin, sum leitar til Føroyar, er ikki av tí vanliga njótandi sólskins slagnum, sum t.d. tey mongu, sum bert hugsa um at brúnka holdið við Miðjarðarhavnsins strendur, nei hetta er fyri ein stóran part eitt heilt annað slag av ferðafólki sum leggur nógv fyri at koma henda vegin, og sum annaðhvørt er áhugað í náttúru, fuglalívi, bókmentum, fólkalívi o.s.fr. Við øðrum orðum, fólk sum hava ein vissan tokka til hesar oyggjarnar, sum tey

kanska kenna frá útvarpi, sjónvarpi, bløðum ella bókum, sum tey tí fegin sjálvi vilja læra nærri at kenna á einhvønn hátt, og tað skulu tey sjálvsagt verða vælkomn til, og tað má, eftir mínum tykki, í sjálvum sær metast at vera eitt týðningarmikið aktiv at hava soverðnar ferðamenn.

Vit mugu uttan iva fáa bygt fleiri hotell. Finnast má fram til ávís pláss til ferðafólk at seta tjöld sín á o.s.fr., tí henda líkasælan sum ræður í lútuni er ikki haldbar í longdini — hon skapar trupulleikar fyri allar partar, bæði fyri tey fremmandu, sum ikki vita, hvar tey skulu búleikast, meðan tey eru her,

og ikki minst fyri okkum fastbúgvandi, sum hava trupulleikar av hesum tjöldum, sum verða sett upp allar móguligir staðir. Oftani uttan fyrilit.

At loysa henda spurningin kostar væl ikki alla verðina, og her mugu kommunurnar taka sær um reiggj á einhvønn hátt og finna hóskaði campingpláss og útbýggja tey við vatni, w.c. o.s.fr., altíð havandi í huga ikki á nakrari at skemma og dálka náttúru okkara.

Hinvegin hevði verið áhugavert at fingið at vita, hvørjar ætlanir myndugleikar okkara hava í hesum spurninginum. Um t.d. talan er um ein móguligan alternativ-

an vinnu-møguleika, ella um vit bara lata standa til, til tað ikki gongur longur? Hesin máttin er lítið sømuligur fyri Føroyar, og tí eiga vit at binda um heilan fingur, áðrenn ov seint er!

Annars eri eg samdur við tær røddir, sum mæla til, at vit útbýggja og broyta ikki Føroyar fyri ferðamansins skuld, men fyri okkara egna skuld, og skoytast kann uppi, at ferðamaðurin er vælkominn um hann annars kann góðtaka okkum sum vit eru, tí enn galda væl orðini, annaðhvørt er: landsiðni at fylgja ella úr landi at flýggja.

Johan Samuelsen

Landsdjóralæknin skrivur:

Bráðasótt og lambablóðsótt

Bráðasótt ella bráðdeyði er gomul og kend sótt hjá seyði í Føroyum, men vit hava síðan seinast í farnu öld havt móguleikar at vart seyðin fyri sóttini við koppseting.

Nær, ið lambablóðsótt er komin til Føroya, er ikki greitt, men í 50-árunum gjørdi henda sóttin so mikið um seg, at menn fóru at spræna nýlembd lomb við sveitavetni (serum) við andevni fyri lambablóðsótt. Hetta hevur roynst væl og fyrirbyrgt lambadeyða av hesum ávum í høgum, sum áður mistu væl av lombum av lambablóðsótt.

Royndirnar her á landi eru tær, at vandin er størstur ta fyrstu vikuna hjá lambinum, sjálvt um einstøk lomb kunnu doyggja seinni av lambablóðsótt. Ein fyrirreyt fyri góðum úrsliti er tí, at røktingarmaðurin má fáa hendur á og viðgera lombini beinanvegin, tey eru lembd. Tey eru skjótt so kvik, at tey takast illa á fœti, og hetta man mangan vera møðsamt fyri seyðamannin.

Í staðin fyri at spræna lombini, ber til at koppseta særseyðin, so at lombini fáa andevni, inn við



móðurmjólkin og á tann hátt eru vard fyri lambablóðsóttum 10–12 vikur aftan á lembing.

Er, sum ikki eru koppsettar áður, skulu koppsetast 2 ferðir við í minsta lagi 4–6 vikur ímillum hvørja ferð. Er, sum áður eru koppsettar, skulu bert koppsetast um 14 dagar til 3 vikur undan lembing. Tá ið øll skipanin á henda hátt er koppsett 2 ferðir, verður í framtíðini bert neyðugt at koppseta øll gimburilomb, sum verða slept upp í klipping og síðan at koppseta allar særseyðin um 14 dagar til 3 vikur undan lembing á hvørjum ári.

Við tað, at til ber at fáa koppingarevni bæði fyri lamba- og bráðasótt í einum, er ætlanin, at hetta skal vera takt til heystar. Teir, sum ætla at brúka henda máttan, kunnu so koppseta fyrstu ferð allan særseyðin, sum verður uppsleptur í klipping í heyst, og síðan aðru ferð um 14 dagar til 3 vikur undan lembing næsta vár.

Teir seyðamenn, sum hava áhuga fyri hesum, biðast gera so væl og siga frá í góðari tíð, so hóskaði mongd av koppingarevni kann verða umbiðin og tok til klippingina.

Landsdjóralæknin



Nú er ikki longur loyvt at seta tjöld í Gundadali. — Kommunurnar mugu taka sær um reiggj á einhvønn hátt og finna hóskaði campingpláss. Hetta kostar neyvnan alla verðina, meinar panelskrivarin.